

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

*Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài
Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Hai, ngày 10/04/2023*

*****

NỘI DUNG HỌC TẬP “TỊNH KHÔNG PHÁP SỰ GIA NGÔN LỤC” “CHƯƠNG II : NÓI RÕ PHƯƠNG PHÁP NIỆM PHẬT” (PHẦN MUỜI)

Hòa Thượng giải thích: “*Nhất hướng* là một phương hướng, một tâm và cao hơn nữa là đạt đến “pháp giới nhất chân”. “Pháp giới nhất chân” là pháp giới của các chư Phật. Các chư Phật đều ở nơi pháp giới nhất chân còn chúng sanh chúng ta luôn chìm trong vọng tưởng, phiền não, chấp trước. Hòa Thượng từng đưa ra thí dụ: “*Nếu chúng ta có cơ duyên nắm tay Phật cùng đi thì tâm của Phật thì ở trong pháp giới nhất chân, còn tâm chúng ta vẫn chìm trong phân biệt, chấp trước*”.

Khi tôi đi về miền Tây, tôi thấy nhiều người tin theo một tông phái, tông phái này cho rằng Phật Di Lặc đã xuất hiện và đang ở Việt Nam, đây đúng là ý niệm mê hoặc đênh đảo. Cho dù Phật xuất hiện, chúng ta tay nắm tay cùng đi với Phật thì chúng ta vẫn ở trong cảnh giới ô nhiễm, vẫn chìm đắm trong vọng tưởng. Nếu Phật A Di Đà xuất hiện, Ngài nói: “*Lớp học này rất nhiều người tinh tấn, ta sẽ đặc cách cho một người được vãng sanh, vậy ai là người cảm thấy mình đã sẵn sàng 100% để đi?*”. Tôi cũng chưa sẵn sàng để đi vì hàng ngày, tôi vẫn còn nhiều vọng tưởng, phân biệt, chấp trước. Nhiều người tu hành chỉ nói về những chuyện huyền bí, cảm ứng họ mà không quán sát tu sửa khởi tâm động niệm, hành động tạo tác. Chúng sanh ở thế giới Ta Bà thích “vô công hưởng lộc”. Họ không làm nhưng họ muốn có thành tựu.

Hòa Thượng Hải Hiền niệm Phật suốt 92 năm, mới có thể vãng sanh, lưu lại toàn thân xá lợi. Chúng ta không muốn đoạn phiền não, vọng tưởng mà chúng ta chỉ muốn sau một ngày có thể vãng sanh thành Phật. Đây là điều rất đáng lo! Nếu pháp môn Tịnh Độ dần bị mai một thì chúng sanh đời sau không có chỗ nương nhờ. Chúng sanh thời Mạt Pháp phước mỏng, nghiệp dày, nếu không có pháp môn Tịnh Độ thì họ sẽ không có chỗ nương tựa.

Cách đây khoảng 10 năm, tôi nói với mọi người: “*Chúng ta hãy vì chúng sanh thời Mạt Pháp mà làm ra tấm gương của người niệm Phật để mọi người hướng đến chúng ta học tập*”. Ngày nay, những tấm gương người tu hành tinh tấn ngày càng hiếm gặp. Phật nói: “*Thời kỳ Mạt Pháp, Tà Sư nói pháp nhiều như cát sông Hằng*”. Có người nói, tôi dùng bùa nên khi tôi nói mọi người đều nghe theo.

Tôi vừa đi về miền Nam, tôi chọn ngủ ở phòng không có máy lạnh, trời nóng đến mức độ buổi tối tôi không thể ngủ được. Tôi vừa ngồi hơn 1000 km để về nên nhà cơ thể tôi

vẫn đang đau nhức. Đi đến đâu tôi cũng mang theo quà tặng mọi người, chuyến đi tốn nhiều tiền mua xăng dầu, tiền phí cầu đường nhưng tôi không nhận bất cứ sự hỗ trợ nào. Hàng ngày, tôi cũng không kêu gọi người nào lên lớp học, nếu ai ngồi không nghiêm túc thì tôi sẽ đẩy ra ngoài Zoom. Chúng ta có thể từ điểm này mà quán sát việc tôi làm là “Tà” hay “Chánh”. Người ngày nay, không còn phân biệt được tà chánh, tốt xấu. Hòa Thượng nói: “**Phật pháp chân chánh không nhắc đến tiền**”.

Họ nói chúng ta là “tà” thì chúng ta phải quán sát lại hành vi của mình. Họ nói chúng ta là “chánh” thì chúng ta phải chân thật dụng công hơn để việc làm của chúng ta tiếp tục chánh. Chúng ta phải chân thật làm ra biểu pháp như Phật đã dạy: “**Học vi nhân sư, hành vi thế phạm**”. Chúng ta học để làm ra tấm gương, làm ra mô phạm cho người. Đây là nghĩa vụ, trách nhiệm của người học Phật. Ngày nay, mọi người không thể phân định được phải trái, tốt xấu vì mọi người không được tiếp nhận lời dạy của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền. Ngày trước, có người khuyên tôi nên ở nhà niệm Phật cầu vãng sanh, nếu tôi làm như vậy thì tôi đã bị thối tâm. Chúng ta ở nhà niệm Phật chưa chắc chúng ta đã có thể vãng sanh vì khi đó Tâm Bồ Đề của chúng ta bị thu chột.

Họ nói chúng ta tà thì chúng ta càng phải tích cực cho đi, chúng ta cảm ơn họ đã nhắc nhở. Hòa Thượng nói: “**Nếu chúng ta không quán chiếu thì chúng ta dễ rơi vào tà tri, tà kiến**”. Hàng ngày suốt 24 giờ thậm chí trong giấc ngủ chúng ta vẫn phải quán chiếu. Người quân tử trong giấc ngủ họ cũng quán chiếu những việc không được làm huống chi chúng ta là người học Phật! Người xưa kể lại câu chuyện, có một người nằm mơ thấy mình đi ăn cắp nên khi tỉnh dậy họ cảm thấy rất xấu hổ. Nhiều người học Phật ăn cắp, nói dối nhưng vẫn không phản ứng!

Trước đây, có một người nói với tôi, họ bỏ nghe pháp của Hòa Thượng để nghe theo một vị Thầy khác, vị Thầy này giảng pháp rất hay. Sau đó, mọi người cùng góp tiền mua đất xây dựng khách sạn, khi khách sạn tăng giá nhiều lần thì vị Thầy chỉ trả lại tiền gốc ban đầu cho mọi người và sống cùng bồ ở trong khách sạn. Tôi nói với họ, đây là việc bình thường, chúng sanh việc gì cũng có thể làm. Nếu hàng ngày, chúng ta không quán sát, kiểm soát thì việc gì chúng ta cũng có thể làm. Nếu chúng ta quán sát thì chúng ta sẽ thấy trong chúng ta vẫn có đầy đủ “tự tư tự lợi”, “danh vọng lợi dưỡng”, “tham, sân, si, mạn”.

Hòa Thượng nói: “**Nếu chúng ta trở về được pháp giới nhất chân thì chúng ta sẽ trở thành Phật**”. Người tu pháp môn Thiền gọi đây là “kiến tánh thành Phật”. Trước đây, tôi nhìn thấy bộ sách có tên “*Túc thời thành Phật*”, bộ sách có nhiều tập và giá rất đắt. Có người nói với tôi, họ phải mua bộ sách với giá hơn một chỉ vàng. Chúng ta bị lừa mà chúng ta không biết! “*Túc thời*” là ngay tức khắc. Ngài Lục Tổ Huệ Năng nghe một câu: “*Ung vô sở trụ, nhi sanh kỳ tâm*” thì Ngài liền giác ngộ. Làm thế nào để tâm chúng

ta đạt đến chỗ không trụ? Hòa Thượng vẫn khuyên chúng ta buông xả để không còn dính mắc trong tâm đây cũng chính là chúng ta đạt đến tâm không trụ.

Hòa Thượng nói: “**Nhất chân**” chính là **chân tánh, chân tâm**. Nếu chúng ta dùng tâm như nhất, vĩnh hằng, bất biến để niệm Phật thì niệm đó liền tương ứng với Phật”. “Chân tánh, chân tâm” của chúng ta là thanh tịnh, vô nhiễm nhưng hiện tại chúng đang bị che phủ bởi rất nhiều lớp tập khí, phiền não. Chúng ta muốn quay về trạng thái nhất tâm thì chúng ta phải buộc chặt câu “**A Di Đà Phật**” trong tâm, tâm chúng ta toàn tâm, toàn lực làm những việc chân thật lợi ích chúng sanh, không phân biệt, chấp trước.

Hòa Thượng nói: “**Việc tốt lầm dày vò**”. Chuyến đi miền Tây lần này của tôi cũng lầm dày vò. Nếu chúng ta không đủ năng lực vượt qua sự dày vò thì chúng ta sẽ bỏ cuộc. Chúng ta phải lăn xả để tiếp cận mọi người, việc này không đơn giản! Tôi bôn ba bao nhiêu năm nhưng họ vẫn nói tôi dùng bùa để mọi người nghe theo. Chúng ta vẫn còn phân biệt, chấp trước thì tâm chúng ta vẫn chưa tịnh, tâm chúng ta chưa tịnh thì chúng ta chưa thể tương ứng với cõi tịnh. Tâm cảnh của chúng ta vẫn đang là “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*” nên chúng ta phải nỗ lực nhiều hơn!

Chúng ta quay về nhất tâm, chúng ta dùng tâm đó để khởi niệm “**A Di Đà Phật**” thì niệm đó liền tương ứng với Phật. Chúng ta chưa thể nhất tâm thì chúng ta dùng câu “**A Di Đà Phật**” để buộc tâm chúng ta. Chúng ta buông bỏ vạn niệm để trở về một niệm. Nếu chúng ta không dùng câu “**A Di Đà Phật**” để buộc tâm thì tâm chúng ta luôn ở trạng thái loạn động. Tâm chúng ta rất mong manh, dễ vỡ. Trong thuận cảnh, chúng ta sinh tâm hoan hỷ vậy thì chúng ta bị tâm hoan hỷ chướng ngại. Trong nghịch cảnh, chúng ta khởi tâm chán ghét vậy thì chúng ta bị tâm chán ghét chướng ngại.

Hòa Thượng nói: “**Nếu chúng ta trở về được pháp giới nhất chân, nhất tâm niệm Phật thì chúng ta đạt được lý nhất tâm bất loạn. Người đạt được công phu này mới được gọi là người biết niệm Phật**”. Tâm cảnh này quá cao, chúng ta nghe qua để hiểu chưa cần phải bận tâm! Lúc nào những cảm xúc buồn vui, thương ghét, giận hờn trong chúng ta ít đi thì chúng ta sẽ tự hiểu. Công phu niệm Phật có ba cấp độ, một là niệm Phật thành khôi, thứ hai là sự nhất tâm bất loạn, thứ ba là lý nhất tâm bất loạn. Rất ít người đạt được công phu lý nhất tâm bất loạn, chúng ta còn chưa thể đạt được công phu niệm Phật thấp nhất đó là niệm Phật thành khôi. Hàng ngày, nếu chúng ta có khoảng thời gian niệm Phật miên mật thì câu Phật hiệu hình thành từng khôi, từng mảng đây là công phu niệm Phật thành khôi.

Ngày trước, Pháp sư Cụ Hành là một thanh niên nghèo, ông xin vào chùa làm công quả để có cơm ăn. Ông nghe lời Hòa Thượng Hư Vân, hàng ngày ông vừa chăm chỉ làm việc vừa chuyên tâm niệm Phật. Khi mọi người xây tháp xong, pháp sư Cụ Hành nói với Hòa Thượng Hư Vân: “*Sư phụơi! Tháp xây xong rồi, có thể cho con vào ở trước để giữ tháp không?*”. Hòa Thượng Hư Vân nói: “*Nếu ông vãng sanh trước thì ông vào*

ở trước!”. Một thời gian ngắn sau, ông ngồi sau núi vãng sanh sau đó tự phát lửa tam muội đốt thân. Người có sức định cao có thể phát ra lửa để tự đốt thân xác. Khi dân làng thấy ánh sáng phát ra rực rỡ phía sau chùa, họ tưởng có hỏa hoạn nên chạy lên xem. Khi Hòa Thượng Huân đến gần ba tiếng chuông thì thân của pháp sư Cụ Hành đổ xuống như cát bụi. Ông là người đã chứng được lý nhất tâm bất loạn. Pháp sư Cụ Hành chuyên tâm niệm Phật nên có thể thành tựu đến mức độ như vậy, công phu niệm Phật không hề thấp kém!

Bộ “*Tịnh Độ Thánh Hiền Lục*” và cuốn “*Vãng sanh truyện*” ghi lại rất nhiều kỲ TÍCH vãng sanh, những nội dung này cũng củng cố niềm tin vào pháp môn Tịnh Độ trong tôi. Hòa Thượng nói: “*Trên “Kinh Đại Tập”, Thích Ca Mâu Ni Phật nói: “Một câu “A Di Đà Phật” là Vô Thượng Thâm Diệu Thiền, là Đại Thần Chú, Đại Minh Chú, Đẳng Đẳng Chú, Tổng Trì của tất cả các Thần Chú. Một câu “A Di Đà Phật” gồm cả Tam Tạng Kinh Điển”*”. Câu “*A Di Đà Phật*” giúp người thê gian bình ổn tâm, giúp họ khởi lên tâm thiện lành. Trong chữ “*Nam Mô A Di Đà Phật*”, chữ “*Nam Mô*” nghĩa là quy y, cung kính quay về nương tựa. Chữ “*A Di Đà Phật*” là vô lượng thọ, vô lượng quang, vô lượng giác.

Hòa Thượng nói: “Câu niệm của các tôn giáo cũng bắt đầu bằng chữ “A”. Chữ “A” là pháp thân, ứng thân, hóa thân của chúng ta. Chúng ta niệm chữ “A” là chúng ta trở về với pháp thân vĩnh hằng, bất biến của mình. Bài hôm nay, Hòa Thượng nhắc chúng ta quay về với pháp giới nhất chân, chữ “A” chính là biểu thị cho pháp giới nhất chân!

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!